

1651

1. Julseder. Infeldt - Mikaelsson
Västerbottens härad

En gammal sed från min hemtrakt var att sätta upp julnaskan. Den skulle vara uppsatt, innan det kunnit blivit ljus på julafstons morgonen. Den skulle sättas upp på en lång stång ju längre stången var desto bättre var det. Därfor för man omkring och stavat stänger på andra shogar för att få den längsta stången.

Julafstan firades med klopp i grytan.

Palm inbars också i stugan på julafstan, och den skulle ligga här hela julen.

Som julbordet dukades på julkvällen, så skulle det stå under hela julen, för att alla, som kommo och hålade på, skulle få smaka av godrakerna. Men det var också för att de, so blivit döda under årets lopp, skulle komma tillbaka på julfesten och få sin rätt. Man kunde också på julkvällen se, om det skulle bli någon död näshammande år. Det var bara att gå ut och se på föinstret, för då avdecknade sig den, som skulle bli död på föinstret.

Julveden, som skulle användas under julen, skulle antingen vara furu eller björk, för att det skulle brinna tyd och fria fullt.

Från julafstan hörde man så fort hästarna förmiddle springa, den som kom först hem ifrån kyrkan och fick första supen, han skulle bli först med arbetet näshammande år.

På julolagen fick man inte gå någonstans. På den, som gjorde det, passade man på och hängde en laskyrse på ryggen så, att han inte viste av det.

Annandagen, på morgonen skulle man upp tidigt och vattna hästarna. Förr så var flera bönder sillsammans om en brunnen. Och den som då kom först till brunnen och fick vattna för han skulle få de fjockaste hästarna näshammande år.

Djuren skulle under julen ha bättre uppfodring än annars var vanligt. Man fick inte heller göra rent i varken stall eller ladugård, därfor att man inte fick stora julfridur. Men därmed på julafstan skulle häststallet göras fint och rent, så att tom

farna skulle sivas bra och ha någon stans att dansa.
Tjungondag Knut slutade julen. Och det firades man med
dans, lekar och förtäningar. Detta fästlände skulle gå sur
vis från till gården.

2. Gamla seder.

Första dagen man var ute och sådde på våren, skulle man
ha bättre mat till aftonvard i som var bruklig.
När man släppte i vall om värarna, gav man kreaturen sin
huvudlen med hjärt på, för att djuren skulle få vara pris.
Och så brukade man lägga stål under krösheln, där djuren
ginge fram, för att förekomma olyckor hos djuren.
Man brukade också borra in kvicksilver i väggarna.

3. Gamla bemärkelsedagar.

Trefaldighetsaffon firades med hälsoodrickning.

Man färdades då länga vägar för att komma till någon
hälsohälla. Från min hembygd vandrade man ända till
Ivinnegarns socken. Där fanns en hälla på Ingeborgs gäro
mark, där man drack och badade. I Ivinnegarns kyrka ska
det finnas kryckor och häppar hvar efters krymplingar, som
blivit helbrägda vid hällan.

Mikaelsdagen skulle skörden vara inbärgad. Då var också
allmän flyttningsdag.

4. Gamla väderleksmärken

Om spönan kunde dricka i sakdroppet på nordan sidan på
Mattias dagen, då skulle även honna dricka i rinnande
bäck. Maria bebadelsedagen.

April våt och Maj kall, fyller bondens lador all.

1651

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3

Fäller mycket snö i April, blir det en vacker gröda, för de
gamla saade: "April snö är så gott som pårago."